

Laidiens: 28.04.2000., Nr. 151/153

Ministru kabineta noteikumi Nr. 154

Rīgā (2000.gada 25.aprīlī prot. Nr. 19, 7.§)

Noteikumi par stacionāru gaisa piesārņojuma avotu radītu gaisu piesārņojošo vielu emisijas novērtēšanu, novēršanu, ierobežošanu un kontroli

Izdoti saskaņā ar likuma "Par vides aizsardzību" 19.pantu un likuma "Par dabas resursu nodokli" 18.panta otrās daļas 3.punktu

I. Vispārīgais jautājums s

1. Šie noteikumi nosaka kārtību, kādā uzņēmumi (uzņēmēj sabiedrības) (turpmāk - uzņēmumi) un iestādes novērtē Ministru kabineta 1999.gada 15.jūnija noteikumu Nr.219 "Noteikumi par gaisa kvalitāti" 1., 2., 3., 4. un 8.pielikumā norādīto gaisu piesārņojošo vielu izplūdi no stacionāra gaisa piesārņojuma avota (turpmāk - emisija), ierobežo, novērš un kontrolē to, kā arī nosaka stacionāru gaisa piesārņojuma avotu radītu gaisu piesārņojošo vielu emisijas robežvērtību.

II. Emisijas robežvērtības

2. Lai ierobežotu gaisu piesārņojošo vielu emisiju no stacionārajiem gaisa piesārņojuma avotiem, nosaka emisijas robežvērtību - no iekārtas emitēto piesārņojošo vielu maksimāli pieļaujamo koncentrāciju (mg/m³). .

3. Emisijas robežvērtību sadedzināšanas iekārtām nosaka saskaņā ar šo noteikumu 1. un 2.pielikumu. Pielikumos noteiktā emisijas robežvērtība attiecināma tikai uz sadedzināšanas iekārtām, kas paredzētas enerģijas ražošanai, bet tā nav attiecināma uz šādām sadedzināšanas iekārtām:

- 3.1. uz iekārtām, kurās kurināmā sadegšanas produktus izmanto karsēšanai, žāvēšanai vai citai objekta vai materiālu apstrādei;
- 3.2. uz pēcdedzināšanas krāsnīm, t.i., jebkuru tehnisko agregātu, kas paredzēts dūmgāzu attīrīšanai un kas netiek darbināts kā neatkarīga sadedzināšanas iekārta;
- 3.3. uz iekārtām krekinga procesa katalizatora reģenerācijai; ;
- 3.4. uz iekārtām sērūdeņraža pārvēršanai sērā;
- 3.5. uz ķīmiskās rūpniecības reaktoriem;
- 3.6. uz koksa bateriju krāsnīm;
- 3.7. uz iekšdedzes dzinējiem vai gāzes turbīnām.

4. Jaukta kurināmā (jebkura cieta, šķidra vai gāzveida degoša viela, izņemot sadzīves, toksiskos un bīstamos atkritumus) sadedzināšanas iekārtām, kurās vienlaikus izmanto divus vai vairākus kurināmā veidus, emisijas robežvērtību nosaka, reizinot katra kurināmā veida emisijas robežvērtību ar attiecīgā kurināmā veida darba masas zemāko sadegšanas siltumu, katru reizinjumu izdala ar visu kurināmā veidu darba masas zemāko sadegšanas siltuma summu un šos dalījumus summē.

5. Nosakot emisijas robežvērtību jaukta kurināmā sadedzināšanas iekārtām, kurās pārmaiņus izmanto divus vai vairākus kurināmā veidus, jāņem vērā katram izmantotā kurināmā veidam noteiktā emisijas robežvērtība.

6. Ja palielina sadedzināšanas iekārtas jaudu, emisijas robežvērtību nosaka attiecībā pret visas sadedzināšanas iekārtas summāro jaudu.

7. Sadedzināšanas iekārtās, kuru jauda pārsniedz 50 MW un kuru būvprojekts apstiprināts pēc šo noteikumu 52.punktā noteiktā termiņa, lieto labākos pieejamos tehniskos paņēmienus, kurus būvprojekta izstrādes laikā iespējams lietot praksē un kuri ļautu piemērot atbilstošo emisijas robežvērtību, kā arī maksimāli samazināt emisiju un ietekmi uz vidi kopumā (turpmāk - labākie pieejamie tehniskie paņēmieni).

8. Tehnoloģiskajās iekārtās, kuras izmanto, lai sadedzinātu sadzīves atkritumus, izņemot iekārtas, kuras izmanto notekūdeņu dūņu, ķīmisko, toksisko un bīstamo atkritumu, ārstniecības iestāžu medicīnisko atkritumu vai citu specifisku atkritumu sadedzināšanai uz zemes vai jūrā, pat ja ar šīm iekārtām var sadedzināt sadzīves atkritumus (turpmāk - atkritumu sadedzināšanas iekārtas), piemēro šo noteikumu 1.pielikumā noteikto emisijas robežvērtību slāpekļa oksīdiem un šo noteikumu 3.pielikumā noteikto emisijas robežvērtību. .

9. Atkritumu sadedzināšanas iekārtām, kurām projektā noteiktā nominālā jauda (maksimāli iespējamais sadzīves atkritumu sadedzināšanas daudzums stundas laikā) (turpmāk - nominālā jauda) ir mazāka par vienu tonnu stundā, emisijas robežvērtību nosaka, ja skābekļa saturs dūmgāzēs (izplūdes no sadedzināšanas iekārtām, kuras satur cietas, šķidrās un gāzveida komponentes) ir 17 %. Šādā gadījumā nedrīkst pārsniegt šo noteikumu 3.pielikumā noteikto emisijas robežvērtību, kas dalīta ar koeficientu 2,5.

10. Atkritumu sadedzināšanas iekārtām, kuru nominālā jauda ir mazāka par vienu tonnu stundā, pieļaujamā cieto daļiņu emisijas robežvērtība ir 500 mg/m^3 (standartapstākļos). Lai piemērotu šādu robežvērtību, uzņēmuma vai iestādes vadītājs to saskaņo ar Labklājības ministrijas teritoriālo sabiedrības veselības centru (turpmāk - centrs) un Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas reģionālo vides pārvaldi (turpmāk - pārvalde).

11. Katram uzņēmumam vai iestādei, kurai ir stacionārie gaisa piesārņojuma avoti, nosaka stacionārajam gaisa piesārņojuma avotam maksimāli pieļaujamās emisijas limitu ar nosacījumu, ka piesārņojošo vielu koncentrācija uz uzņēmuma vai iestādes teritorijas robežas nepārsniedz gaisa kvalitātes normatīvus un maksimāli pieļaujamo koncentrāciju un emisija no stacionārajiem piesārņojuma avotiem nepārsniedz emisijas robežvērtību. Maksimāli pieļaujamās emisijas limitu izsaka kā vielas koncentrāciju (mg/m^3) un masu, ko atļauts emitēt gaisā noteiktā laika vienībā (g/s , t/gadā).

12. Ja tā uzņēmuma vai iestādes teritorijā, kurai pieder stacionārais gaisa piesārņojuma avots, izvietotas dzīvojamās mājas, atļaujā iekļauj papildu prasības, lai nodrošinātu maksimāli pieļaujamās koncentrācijas ievērošanu attiecīgajā teritorijā.

III. Atļauja gaisu piesārņojošo vielu emisijai no stacionārajiem gaisa piesārņošanas avotiem

13. Visiem uzņēmumiem vai iestādēm, kuru saimnieciskā darbība izraisa gaisa piesārņojumu no stacionārajiem gaisa piesārņojuma avotiem, nepieciešams saņemt atļauju gaisu piesārņojošo vielu emisijai no stacionārajiem gaisa piesārņojuma avotiem (turpmāk - atļauja) (4.pielikums), pamatojoties uz uzņēmuma vai iestādes sagatavoto maksimāli pieļaujamās emisijas limitu projektu. Atļauju izsniedz attiecīgā pārvalde. Atļauja nepieciešama arī šādām sadedzināšanas iekārtām:

13.1. kuru maksimālā jauda (turpmāk - jauda) ir 0,5 MW vai lielāka;

13.2. kuru jauda ir no 0,2 MW līdz 0,5 MW, ja stacionārais gaisa piesārņojuma avots atrodas aglomerācijā vai zonā un/vai stacionārais gaisa piesārņojuma avots atrodas dzīvojamo un sabiedrisko ēku (arī izglītības un ārstniecības iestāžu) tiešā tuvumā (līdz 100 metriem).

14. Atļauju izsniedz uz laiku līdz pieciem gadiem, izņemot gadījumus: :

14.1. ja, nosakot maksimāli pieļaujamās emisijas limitu, konstatē, ka piesārņojošo vielu koncentrācija gaisā pārsniedz gaisa kvalitātes normatīvus vai maksimāli pieļaujamo koncentrāciju uz uzņēmuma vai iestādes teritorijas robežas. Šādā gadījumā uzņēmuma vai iestādes vadītājs vienlaikus ar maksimāli pieļaujamās emisijas limitu izstrādi nodrošina pasākumu plāna izstrādi maksimāli pieļaujamās emisijas limitu sasniegšanai. Laikposmā, kad veicami pasākumi, lai nodrošinātu maksimāli pieļaujamās emisijas limitu sasniegšanu, stacionārajam piesārņojuma avotam uz laiku apstiprina saskaņotus emisijas limitus un izsniedz atļauju līdz vienam gadam;

14.2. uzņēmumiem vai iestādēm, kuru gada kopējā emisija nepārsniedz 10 tonnas gadā un kuri neatrodas aglomerācijā vai zonā, dzīvojamo vai sabiedrisko ēku tiešā tuvumā, neizstrādājot maksimāli pieļaujamās emisijas limitu projektu, pārvalde,

pamatojoties uz inventarizācijas datiem un vienkāršotiem izkliedes aprēķiniem, var izsniegt atļauju uz vienu gadu ar nosacījumu, ka netiek pārsniegti gaisa kvalitātes normatīvi un maksimāli pieļaujamā koncentrācija.

15. Atļaujā paredz nosacījumus, kurus ievērojot tiek nodrošināta gaisa aizsardzības prasību izpilde (arī aizliegumu pieļaut zaļvjveida kvēpu emisiju, ekspluatējot sadedzināšanas iekārtas), kā arī emisijas limitus, kurus aprēķina, izmantojot piesārņojuma izkliedes aprēķina datorprogrammas (kuras nodrošina šo noteikumu 11.punktā un 15.1.apakšpunktā noteikto prasību izpildi, ievērojot vietējo apbūvi, ģeogrāfiskos un meteoroloģiskos apstākļus):

15.1. maksimāli pieļaujamo vienreizējās emisijas limitu 30 minūšu intervālam (g/s), bet sadedzināšanas iekārtām (arī sadzīves atkritumu sadedzināšanas iekārtām) - arī maksimāli pieļaujamo emisijas koncentrāciju (mg/m^3), kura nedrīkst pārsniegt emisijas robežvērtību;

15.2. maksimāli pieļaujamo gada emisijas limitu (t/gadā).

16. Uzņēmuma vai iestādes vadītājs, kuram saskaņā ar šiem noteikumiem nepieciešama atļauja, nodrošina maksimāli pieļaujamās emisijas limitu projekta izstrādi. Mainoties kurināmā veidam, izejvielām vai tehnoloģijai, izstrādā citu maksimāli pieļaujamās emisijas limitu projektu, kuru attiecīgi saskaņo un apstiprina, kā arī saņem jaunajiem nosacījumiem atbilstošu atļauju. Maksimāli pieļaujamās emisijas limitu projektā norāda:

16.1. tehnoloģiskajā procesā izmantoto izejvielu (tai skaitā ūdens) patēriņu, raksturu un efektivitāti;

16.2. gaisu piesārņojošo vielu emisijas raksturojumu un daudzumu, kā arī apkārtējā gaisa kvalitātes raksturojumu;

16.3. iespējas novērst vai līdz minimumam samazināt gaisu piesārņojošo vielu emisiju un to ietekmi uz vidi;

16.4. uzņēmumiem vai iestādēm, kuru jauda pārsniedz 50 MW un kuri nenodrošina gaisa kvalitātes normatīvus vai maksimāli pieļaujamo koncentrāciju, - labākos pieejamos tehniskos paņēmienus gaisa piesārņojuma novēršanai un ierobežošanai. Izmantojot labākos pieejamos tehniskos paņēmienus, tiek ņemti vērā šādi nosacījumi:

16.4.1. tehnoloģijas, kuru izmantošana rada minimālu atkritumu daudzumu; ;

16.4.2. no ekoloģiskā viedokļa mazāk kaitīgu vielu izmantošana;

16.4.3. otrreizēju izejmateriālu pārstrāde;

16.4.4. salīdzinošie tehnoloģiskie procesi, iekārtas un darbības metodes, ko izmanto attiecīgajā nozarē;

16.4.5. labāko pieejamo tehnisko paņēmienu ieviešanai nepieciešamās izmaksas un laiks.

17. Maksimāli pieļaujamās emisijas limitu projektu saskaņo ar vietējo pašvaldību un centru. Minēto projektu apstiprina pārvalde saskaņā ar Ministru kabineta 1996.gada 20.jūnija noteikumu Nr.210 "Likuma "Par dabas resursu nodokli" normu piemērošanas kārtība" 7.punktu.

18. Vietējās pašvaldības izskata un saskaņo maksimāli pieļaujamās emisijas limitu projektu attiecībā uz gaisa kvalitātes nodrošināšanu, ja stacionārais gaisa piesārņojuma avots atrodas zonā vai aglomerācijā, ņemot vērā teritorijas attīstības plānojumu.

19. Maksimāli pieļaujamās emisijas limitu projekta izskatīšanai nosaka šādus termiņus:

19.1. centram - divas nedēļas;

19.2. vietējai pašvaldībai - divas nedēļas. Ja stacionārais gaisa piesārņojuma avots atrodas aglomerācijā vai zonā, - trīs nedēļas;

19.3. pārvaldei - divas nedēļas.

20. Ja centrs vai vietējā pašvaldība neievēro šo noteikumu 19.punktā noteiktos termiņus, pārvaldei ir tiesības apstiprināt izstrādāto maksimāli pieļaujamās emisijas limitu projektu un izsniegt atļauju.

21. Ja, izskatot maksimāli pieļaujamās emisijas limitu projektu, rodas strīdi, pārvalde izveido komisiju, kurā iekļauj centra un vietējās pašvaldības pārstāvjus. Komisija izskata maksimāli pieļaujamās emisijas limitu projektu un pieņem lēmumu par atļaujas izsniegšanu vai neizsniegšanu.

22. Piecu dienu laikā pēc maksimāli pieļaujamās emisijas limitu projekta saskaņošanas pārvalde izsniedz atļauju. Attiecīgie limiti stājas spēkā atļaujas izsniegšanas dienā.

23. Uzņēmuma vai iestādes vadītājs ir atbildīgs par to, lai saņemtu jaunu atļauju ne vēlāk par esošās atļaujas termiņa beigām.

24. Ja netiek ievēroti maksimāli pieļaujamās emisijas limiti vai gaisa aizsardzības nosacījumi (arī atļaujā norādītie), pārvalde anulē atļauju. Par maksimāli pieļaujamās emisijas limitu pārkāpumiem un atļaujas anulēšanu attiecīgā pārvalde trīs dienu laikā informē vietējo pašvaldību un centru.

25. Saskaņā ar likumu "Par ietekmes uz vidi novērtējumu" pirms projekta izstrādes novērtē, ja nepieciešams, to jaucējam, paplašināmo un rekonstruējamo uzņēmumu vai iestāžu ietekmi uz vidi, kuriem ir stacionārie piesārņojuma avoti.

IV. Emisija no sadedzināšanas iekārtām

26. Lai nodrošinātu emisijas kontroli no sadedzināšanas iekārtām, dūmgāzes novada caur dūmvadiem, kuri ir speciāli aprīkoti emisijas mērīšanai un kontrolei. Emisijas apjomu un koncentrāciju nosaka standartapstākļos (temperatūra - 273 K un spiediens - 101,3 kPa), atšķinot ūdens tvaiku komponenti.

27. Ja sadedzināšanas iekārtai nedarbojas dūmgāzu attīrīšanas iekārtas vai tās darbojas nepilnvērtīgi, uzņēmuma vai iestādes vadītājs par to nekavējoties ziņo pārvaldei un veic nepieciešamos pasākumus, lai maksimāli ierobežotu piesārņojošo vielu emisiju. Pārvaldei ir tiesības apturēt vai ierobežot sadedzināšanas iekārtas darbību uz laiku, kamēr tiek atjaunota dūmgāzu attīrīšanas iekārtas normāla darbība. .

28. Ja apkures sezonas laikā no uzņēmuma vai iestādes neatkarīgu apstākļu dēļ (īslaicīgs atbilstoša sastāva kurināmā deficīts tirgū) izmanto kurināmo, kuram ir augstāks sēra saturs, nekā norādīts maksimāli pieļaujamās emisijas limitu projektā, pārvaldei ir tiesības uz laiku līdz trim mēnešiem pieļaut šo noteikumu 1. un 2.pielikumā noteikto sēra dioksīda emisijas robežvērtību pārsniegšanu. Šādos gadījumos uzņēmuma vai iestādes vadītājs dokumentāri pierāda, ka kurināmais ar maksimāli pieļaujamās emisijas limitu projektā noteikto sēra saturu objektīvu apstākļu dēļ nav pieejams, pārrēķina maksimāli pieļaujamās emisijas limitus un norāda faktisko emisijas lielumu. Ja šajā punktā minētais stāvoklis ilgst vairāk nekā trīs mēnešus, atļauja tiek anulēta un uzņēmumam vai iestādei nepieciešama cita atļauja.

29. Uzņēmumam vai iestādei ir tiesības īslaicīgi (ilgākais - divas nedēļas) neievērot šo noteikumu 1. un 2.pielikumā noteiktās emisijas robežvērtību, ja šo normatīvu neievērošanas iemesls ir pēkšņi gāzes piegādes pārtraukumi un gāzveida kurināmā vietā nepieciešams izmantot cita veida kurināmo, bet sadedzināšanas iekārtas, kurās pastāvīgi izmanto gāzveida kurināmo, izmantojot citu kurināmo, nepieciešams aprīkot ar dūmgāzu attīrīšanas iekārtām. Par katru no šādiem gadījumiem uzņēmuma vai iestādes vadītājs nekavējoties ziņo pārvaldei un dokumentāri pierāda gāzes pārtraukuma faktu, minot iemeslus, un norāda faktisko emisijas lielumu.

30. Uzņēmuma vai iestādes vadītājs nodrošina, ka, nosakot gaisu piesārņojošo vielu emisiju:

30.1. kas rodas no sadedzināšanas iekārtām, kuru būvprojekts apstiprināts pēc šo noteikumu 52.punktā minētā termiņa un kuru jauda ir lielāka par 300 MW, nepārtraukti mēra sēra dioksīda, cieta daļiņu, slāpekļa oksīdu un skābekļa koncentrāciju;

30.2. kas rodas no sadedzināšanas iekārtām, kuru jauda ir no 50 MW līdz 300 MW, pārvalde ir tiesīga pieprasīt sēra dioksīda, cieta daļiņu un slāpekļa oksīdu nepārtrauktos mērījumus, ja attiecīgais stacionārais piesārņojuma avots atrodas aglomerācijā vai zonā;

30.3. kas rodas no sadedzināšanas iekārtām, kur nav nepieciešami sēra dioksīda, cieta daļiņu un slāpekļa oksīdu koncentrācijas nepārtrauktie mērījumi, veic periodiskus mērījumus; ;

30.4. ja sadedzināšanas iekārta tiek darbināta saskaņā ar šo noteikumu 7.punktu, obligāti jāveic nepārtrauktie sēra dioksīda koncentrācijas mērījumi, kā arī sēra satura kontrole kurināmajā.

31. Sadedzināšanas iekārtas, kurās jāveic nepārtrauktie piesārņojošo vielu mērījumi, atbilst šo noteikumu 1. un 2.pielikuma prasībām, ja mērījumu rezultāti pierāda, ka, darbinot attiecīgās sadedzināšanas iekārtas, gada laikā:

31.1. neviena kalendāra mēneša laikā emisijas vidējā vērtība nepārsniedz atļaujā noteikto maksimāli pieļaujamās emisijas limitu;

31.2. veicot mērījumus un nosakot sēra dioksīda un cieta daļiņu vidējo vērtību 48 stundās, emisija 3 % gadījumu nepārsniedz 110 % no atļaujā noteiktā maksimāli pieļaujamās emisijas limita;

31.3. veicot mērījumus un nosakot vidējo slāpekļa oksīdu vērtību 48 stundās, emisija 5 % gadījumu nepārsniedz 110 % no atļaujā noteiktā maksimāli pieļaujamās emisijas limita.

32. Uzņēmuma vai iestādes vadītājs nodrošina mērīšanas sistēmas darbību un regulāras pārbaudes, ko dokumentē iekārtu ekspluatācijas žurnālos, kā arī kontroles mērījumus, kurus saskaņā ar šo noteikumu 50.punktā minētajām Latvijā adaptētajām starptautiskajām standartmetodikām veic attiecīgajā jomā akreditētas laboratorijas. Sēra dioksīda, slāpekļa oksīdu, oglekļa oksīda un skābekļa mērinstrumentu kalibrēšanu un verifikāciju veic valsts bezpeļņas organizācija sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Nacionālais metroloģijas centrs".

V. Emisija no atkritumu sadedzināšanas iekārtām

33. Uzņēmuma vai iestādes vadītājs nodrošina, lai atkritumu sadedzināšanas iekārtas būtu projektētas, aprīkotas un darbinātas tā, ka dūmgāzes pēc pēdējās sadedzināšanas gaisa padeves tiek uzkaršētas kontrolējamā un homogēnā veidā pat visnelabvēlīgākajos apstākļos vismaz līdz 850 °C temperatūrai un šajā temperatūrā atrodas vismaz divas sekundes, ja skābekļa koncentrācija ir 6 % vai vairāk.

34. Uzņēmuma vai iestādes vadītājs nodrošina, lai atkritumu sadedzināšanas iekārtas darbināšanas laikā tiktu ievēroti šādi nosacījumi (temperatūra ir 273 K, spiediens - 101,3 kPa un skābekļa saturs sausajās dūmgāzēs ir 11 % vai oglekļa dioksīda saturs - 9 %):

34.1. oglekļa monoksīda koncentrācija dūmgāzēs nepārsniedz 100 mg/m³;

34.2. organisko savienojumu koncentrācija (izteikta kā kopējais ogleklis) dūmgāzēs nepārsniedz 20 mg/m³.

35. Pieļaujami atšķirīgi nosacījumi no šo noteikumu 33.punktā minētajiem, ja sadedzināšanas krāsnīs vai dūmgāzu attīrīšanas iekārtās lieto atbilstošas tehnoloģijas, kas nodrošina, ka emitēto polihlorēto dibenzodioksīnu (PCDDs) un polihlorēto dibenzofurānu (PCDFs) emisijas limenis ir vienāds vai zemāks par to, kāds noteikts, ievērojot šo noteikumu 34.punktā minētos nosacījumus. Atšķirīgos nosacījumus saskaņo ar pārvaldi.

36. Šo noteikumu 34.1.apakšpunktā noteiktā oglekļa monoksīda koncentrācija ir emisijas vienas stundas vidējā robežvērtība atkritumu sadedzināšanas iekārtām. .

37. Ja atkritumu sadedzināšanas iekārtu nominālā jauda ir viena tonna stundā un vairāk un tās darbojas ar pārtraukumiem, 90 % gadījumu 24 stundu mērījumu periodā ir pieļaujams oglekļa monoksīda emisijas robežlielums līdz 150 mg/m³. Darbības laikā ieskaita iekārtas palaišanas un apstādināšanas laiku.

38. Emisijas robežvērtība, veicot šo noteikumu 40. un 41.punktā noteiktos nepārtrauktos mērījumus, nav pārsniegta, ja:

38.1. mērījumos noteiktā vidējā vērtība septiņu dienu periodā nepārsniedz atbilstošo emisijas robežvērtību;

38.2. mērījumos noteiktā dienas vidējā vērtība nepārsniedz atbilstošo emisijas robežvērtību vairāk kā par 30 %.

39. Šo noteikumu 38.1. un 38.2.apakšpunktā minēto vidējo vērtību aprēķina, ņemot par pamatu tikai to laikposmu, kurā atkritumu sadedzināšanas iekārta tiek darbināta, ieskaitot laikposmus, kad tā tiek palaista un apstādināta.

40. Atkritumu sadedzināšanas uzņēmuma vai iestādes vadītājs nodrošina, ka:

40.1. cieta daļiņu, oglekļa monoksīda, skābekļa un hlorūdeņraža mērījumi tiek veikti un reģistrēti nepārtraukti, ja sadedzināšanas iekārtas nominālā jauda ir viena tonna stundā vai lielāka;

40.2. periodiskus mērījumus veic:

40.2.1. šo noteikumu 3.pielikumā noteiktajiem smagajiem metāliem, fluorūdeņradim un sēra dioksīdam, ja atkritumu sadedzināšanas iekārtas nominālā jauda ir viena tonna stundā vai lielāka;

40.2.2. cietajām daļiņām, hlorūdeņradim, oglekļa monoksīdam un skābeklim, ja sadedzināšanas iekārtas nominālā jauda ir mazāka par vienu tonnu stundā;